

متن پرسش

سلام استاد: مسئله ای داشتم که نمی‌دانم شما چقدر با آن مواجه هستید. آن هم این است که نگاه ما به زمانه کنونی و پیش رو چگونه است؟ قبلا هم خدمتتان عرض کرده ام که مدرسه ما از گاو داری هم کم تر است، فرض کنید که شما اگر از گاوی یا حیوانی حرکتی را دیدید یا صدایی را شنیدید مجبور به تحمل آن نیستید و می‌توانید آن محل را ترک کنید اما اینجا یعنی مدرسه ما به عزای دیپلم و مدرک و هزار کوفت و زهرمار دیگر. مجبور به تحمل زجری هستیم که من حاضر هستم خود کشی کنم اما همین فردا را سر کلاس نروم. خب بالاخره بسیار واضح است که در این دنیا یا باید مُرد یا باید علی «ع» بود. همان علی که در نامه اش به امام حسن می فرماید: «از پدری فانی، اعتراف دارنده به گذشت زمان، زندگی را پشت سر نهاده - که در سپری شدن دنیا چاره ای ندارد- مسکن گزیده در جایگاه گذشتگان، و کوچ کننده فردا، به فرزندی نیازمند چیزی که به دست نمی آید، رونده راهی که به نیستی ختم می شود، در دنیا هدف بیماری ها، در گرو روزگار، و در تیررس مصائب، گرفتار دنیا، سودا کننده دنیای فریب کار، وام دار نابودی ها، اسیر مرگ، هم سوگند رنجها، هم نشین اندوه ها، آماج بلاها، به خاک در افتاده خواهش ها، و جانشین گذشتگان است.» و حقیقتا همین است و اگر همین نباشد پس چه باشد؟ پس همین است که علی (ع) به ما گفته است. با هم برای کمک کردن برای حفظ شور انقلابی، طلب نابودی استکبار و اسرائیل است، به معنای واقعی کلمه این شیطان بزرگ را باید دست و پایش را از زندگی و مملکتمان قطع کنیم. غیر از این باشد شاهد همین وضع آموزش و پرورش هستیم، شاهد همین وضع اقتصاد هستیم، شاهد همین هستیم که کشورمان بیشتر از قبل وابسته به خارج از کشور می‌شود.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان‌طور که در پیام مربوط به ۱۲ بهمن که ورود به دهه فجر هست در دل ماه شعبان، عرض شد « باید مواظب باشیم سخن حضرت روح الله زمین نماند، تا دشمنان انسانیت نتوانند با انواع تحریف‌ها کاری بکنند که سخن آن مرد بزرگ شنیده نشود و گرنه گرفتار روزمرگی و ملال زمان خواهیم شد.» و برای چنین حضوری مهم نیست که کجا باشیم، چه در باریکه غزه این «پهناورترین باریکه دنیا» و چه در مدرسه یعنی در جایی که محل «جمع ایمان و عقل» است. و همیشه هرکس که بخواهد در تاریخ خود حاضر باشد باید از سنگلاخ‌های موجود در مسیر عبور کند و تحمل این شرایط برای انسان، بزرگی خاصی می‌آورد از آن جهت که به گفته عارف ذوالفنون حضرت

آیت الله حسن‌زاده: اگر دست در کار است - و باید با همین درس و مدرسه به سر برد- دل باید با یار باشد و به اهداف دور و نهایی و چشم‌اندازهای امیدوارانه که ایمانِ مقام معظم رهبری بدان اشاره دارد؛ چشم دوخت. این است معنای حضور در تاریخی که در آن به سر می‌بریم. موفق باشید